

[Ove Jensen.]

osv. Det har jeg overhovedet ikke sagt. Fremskridtspartiet har tidligere foreslået, at vi vil nedsætte den amtskommunale grundskyldpromille fra 20 til 15, og vi vil naturligvis stadig væk være med til at nedsætte den grundskyldpromille.

Steen Folke (VS):

Der er ikke noget at sige til, at den klump, som hedder forsvarsforliget, drukner i den store sammenhæng. Hovedinteressen retter sig naturligvis mod de økonomiske forhold, mod arbejdsløsheden og problemer, der hænger sammen hermed. Men jeg må indrømme, at jeg har en mistanke om, at det egentlig kommer socialdemokratiet svært tilpas, at problemerne omkring militæret og forsvarsforliget kun indtager en meget beskednen placering i den debat, vi har i dag. Der er ingen tvivl om, at der i befolkningen, herunder også i socialdemokratiske kredse, findes en ret stærk modvilje mod militæret og de udgifter, der er forbundet med det.

Jeg vil hæfte mig en lille smule ved det, den socialdemokratiske regering sagde inden valget med hensyn til forsvarsforliget. Det er sagt mange gange, at socialdemokratiet lagde helt afgørende vægt på at have de radikale med i dette forlig og på den genforhandlingsklausul, som har stået i fokus i meget af debatten. Jeg kan f. eks. citere fra Information den 11. februar, hvor bladet har et interview med økonomiminister Per Hækkerup, som jo af mange anses for at være regeringens taktiker, så hans ord må man vel lægge vægt på. På den anden side ligger der måske i det med taktikken, at ordene ikke behøver helt at tages for deres pålydende. Men Per Hækkerup bliver spurgt af Information: »Du har sagt, at socialdemokratiet ikke indgår noget forsvarsforlig uden de radikale.« Hertil svarer økonomiministeren: »Nej, jeg har sagt ikke uden de partier, der var med i det gamle forsvarsforlig. Det er i øvrigt forkert, når man giver det udseende af, at genforhandlingsklausulen var et radikalt forlangende. Det var os, der stillede forslaget, vi kan ikke acceptere og binde os til forsvarsudgifter, hvis et flertal, som omfatter partier i forsvarsforliget, gennemfører generelle nedskæringer på statsbudgettet i øvrigt. Så skal der genforhandles om forsvarsforliget.«

Man må give de radikale ret i, at der er ikke meget tilbage i den genforhandlingsklausul,

der nu står i det aftalte forlig. Det, der står, er, jeg citerer:

»Eventuelle budgetændringer kan forhandles bl. a. under hensyntagen til den sikkerhedspolitiske situation og den økonomiske udvikling i den civile sektor«.

Det er selvfølgelig meget betryggende at vide, at det kan forhandles, men alle ved også, at hvis partierne reelt har vetoret, og sådan må man forstå den formulering her, så bliver der i hvert fald ikke nogen justering i nedadgående retning med de partier, som har indgået dette forlig.

Man kan også hæfte sig ved, at den formulering, der foreligger her, i virkeligheden giver mulighed for det modsatte, nemlig at man med henvisning til, at nu har man opdaget nye russiske flådemanoevrer i Øresund og Drogden og Kongedybet, og hvor ved jeg, at russerne nu er lige ved at gå i land, så må vi kunne regulere den anden vej, fordi det vil være en ændret sikkerhedspolitisk situation. Jeg forstår med andre ord godt, at de radikale ikke har syntes, at denne genforhandlingsklausul er tilfredsstillende.

På den anden side må jeg sige, at jeg har lidt svært ved at finde ud af, hvad de radikales politik egentlig er i konsekvens af dette. Hr. Niels Helveg Petersen, den radikale ordfører, udtalte sig også til Information den 2. marts, jeg citerer:

»Vores forbehold over for det 4-årige forsvarsforlig betyder ikke, at vi er uden for forliget, men snarere at vi på forhånd ikke er inde i det.«

Sådan taler en ansvarlig politiker. Jeg mener, at de udtalelser, som den radikale ordfører, hr. Niels Helveg Petersen, i dag er kommet med, ikke just har gjort det lysende klart heller, hvor de radikale egentlig står i denne sag. Jeg hørte i radioen hr. Søgaaard, socialdemokratiets forsvarspolitiske ordfører, udtale sig om dette spørgsmål og forstod, at hr. Søgaaard i hvert fald regnede de radikale for at være i betydelig grad udenfor og regnede med, at det blokerede for et regeringssamarbejde. Det synes jeg er fint, hvis det er realiteten. Vi har ikke noget specielt ønske om, at de radikale skal med i en regering, så hvis det er realiteten, så for os ingen alarm. Det er ikke noget, vi vil føle er noget særlig afgørende, men hvis det er en konsekvens, så er det fint.

På den anden side bemærkede jeg i hr. Niels